
Gal. 6:2, 5? - Draag elkaars lasten

Draag elkaars lasten en vervul also de wet van Christus.” “Want een ieder zal zijn eigen pak dragen.” Gal. 6:2, 5?

De Galaten waren blijkbaar zeer ingenomen met de wet en haar lasten; zij schenen ten minste bereid om zich te belasten met ceremonies en also de wet van Mozes te vervullen.

Paulus wenste, dat zij aan andere lasten zouden denken, en door die te dragen, zij de wet van Christus zouden vervullen.

Wij zijn niet onder de wet, maar onder de liefde.

Maar in de beste zin van het woord is liefde ook wet. De wet van Christus is liefde.

Liefde is de vervulling van de wet. “Draag elkaars lasten en vervul also de wet van Christus.”

Opdat dit beginsel echter niet misbruikt zou worden, alsof het geoorloofd was om zijn eigen last op een ander te schuiven, herinnert hij aan het beginsel van persoonlijke verantwoordelijkheid.

“Een ieder zal zijn eigen pak (last) dragen.”

I. Gemeenschap. “Draag elkaars lasten.”

1. In negatieve zin. Stilzwijgend worden hierdoor sommige handelwijzen verboden. Wij behoren anderen geen lasten op te leggen. Sommigen ontleen juist aan deze tekst de vrijheid om dit te doen, alsof er stond: “Laat anderen uw lasten dragen,” hetgeen juist het tegenovergestelde is van wat bedoeld wordt. Wij mogen niet uit nieuwsgierigheid onderzoek gaan doen naar de lasten van anderen, om ze dan overal en bij ieder te gaan bespreken. Wij moeten hen, omdat zij zulke lasten te dragen hebben, niet verachten. Wij moeten niet handelen, alsof alles alleen voor ons bestaat en iedereen zich naar onze plannen moet schikken. Wij moeten niet door de wereld gaan, zonder aan de smarten te denken van anderen. Wij mogen onze ogen niet sluiten voor het leed en de ellende van het mensdom.

2. In positieve zin. Wij moeten delen in de lasten van anderen. Door medelijden hun vroegere zonden verdragen. vers 1. Door geduld hun zwakheid verdragen, ja zelfs hun verwaandheid. vers 3. Door hulp te verlenen hun behoeften en noden dragen. vers 6, 10. Door gemeenschap, in liefde en vertroosting hun worstelingen dragen. Door gebed en praktische hulp de last dragen van hun arbeid en hem aldus verlichten. Vers 6.

3. Wij moeten in liefde en verdraagzaamheid in het bijzonder gedenken-De dwalende broeder, van wie gesproken wordt in vers 1 als “overvallen door enige misdaad.” Wij moeten hem op tedere wijze terecht brengen. De broeder, die ons prikkelt, doordat hij denkt iets te zijn. Zie vers.3. Verdraag hem. Zijn vergissing zal hem menige last bezorgen. De broeder, die ons geduld zwaar op de proef stelt, moeten wij zeventigmaal zevenmaal verdragen, dat is: naar de maatstaf van de wet van Christus. Zij, die zwaar beproefd zijn, moeten onze innigste sympathie hebben. De dienstknecht van Christus moet ontheven worden van de last van de zorg voor het tijdelijke, opdat hij zich geheel aan de last van de Heere kan wijden.

II. Vrijstelling. “Want een ieder zal zijn eigen pak (last) dragen.”

Wij zullen al de lasten van anderen niet dragen.

Wij zijn niet zo aan elkaar verbonden, dat wij delen in moedwillige overtreding, of verzuim, of opstand.

1. Een ieder moet zijn eigen zonde dragen, indien hij er in volhardt.
2. Een ieder moet zijn eigen schande dragen, die het gevolg is van zijn zonde.
3. Een ieder moet zijn eigen verantwoordelijkheid dragen in zijn eigen kring.
4. Een ieder moet de laatste dag zijn eigen oordeel dragen

III. Persoonlijkheid. “Een ieder.... zijn eigen pak.”

De ware godsvrucht is een persoonlijke zaak en wij kunnen onze persoonlijkheid niet van ons werpen. Laat ons, daarom vragen om de genade, dat wij wel acht nemen op ons zelf in de volgende zaken:

1. Persoonlijke godsdienst: Wedergeboorte, bekering, geloof, liefde, heiligheid, gemeenschap met God, enz. zijn alle persoonlijke zaken.
2. Persoonlijk zelfonderzoek. Wij kunnen de vraag omtrent de toestand van onze ziel niet aan het oordeel van anderen overlaten.
3. Persoonlijke arbeid. Wij hebben te doen, wat niemand anders doen kan.
4. Persoonlijke verantwoordelijkheid. Verplichtingen kunnen niet worden overgedragen op anderen.

5. Persoonlijk streven. Niemand kan dit in onze plaats doen.

6. Persoonlijke smart. “Het hart kent zijn eigen bittere droefheid.”

7. Persoonlijke vertroosting. Wij hebben de Trooster nodig voor onszelf en wij moeten persoonlijk opzien tot de Heere voor zijn werkingen.

Dit alles behoort de Christen en wij kunnen er ons zelf naar beoordelen. Draag zo uw lasten, dat gij anderen niet vergeet. Leef op zo’n manier, dat gij niet onder de schuld valt van anderer zonde. Help anderen op zo’n wijze, dat gij er hun zelfvertrouwen niet door vernietigt.

“Een ieder zal zijn eigen pak dragen;” dat is de wet van de noodzakelijkheid. “Draag elkaars lasten;” dat is de wet van Christus. Laat de mens zijn eigen last verlichten door de last van zijn naasten te helpen dragen.

T. T. LYNCH.

[XFacebookWhatsApp](#)